Recensie: All of us strangers *

Cinema Cartoon s
zondag 18 februari 2024

foto © Searchlight Pictures

Recensie:
Een slaapverwekkende bij momenten zelfs bijzonder melige film is All of us strangers dat Andrew Haigh schreef en regisseerde geworden. Wij begrijpen kortom niet waarom sommige collega's deze Britse fantasyfilm de hemel in prijzen.

Want daarover gaat voor alle duidelijkheid All of us strangers ook. Over de niet gevoerde gesprekken in iemands leven. In dit geval dat van de eenzame tv-scenarist Adam (Andrew Scott) die op het einde van de prent - spoiler alert - dood blijkt te zijn. In de film zien we hem in een appartementsblok wonen dat verder op Harry (Paul Mescal) na niet bewoond zou zijn. Adam is namelijk de enige die wanneer het brandalarm afgaat op de verzamelplek buiten gaat staan tot het alarm stopt. Harry zelf komt dan even op zijn balkon kijken. De twee maken oogcontact en niet veel later staat Harry voor Adams deur maar hij wijst hem af omdat ie dronken is.
Uiteindelijk starten de twee toch een seksuele relatie en gaan ze onder andere feesten. Daarbij wordt ook drugs gebruikt, waardoor de film nog maar eens onderstreept dat ie de state of mind-kaart trekt hoewel wij een continuïteitsfout spotten. Als zij de enige twee zijn die in het appartementsblok wonen, kan het niet dat ze op de lift moeten wachten beneden. Die zou logischerwijze klaar moeten staan.
Adam zien we zijn ouderlijk huis bezoeken, aankloppen in de hoop dat zijn ouders open doen hoewel die allebei in een auto-ongeval omkwamen. Hij bestelt ook een familiepak in een bistro denkende dat zijn ouders er nog wel zijn. Hij ziet ze dan ook, maar kennelijk hebben ze allebei geen trek.
In dergelijke scènes blijkt dat ie het overlijden van zijn ouders nooit verwerkt heeft en ze niet heeft kunnen loslaten. Ook zijn uit de kast komen, bleek niet helemaal vlot te zijn verlopen. Hoewel zijn moeder hem accepteerde reageerde ze namelijk ook bezorgd. Zij blijkt als dode te weten willen komen of ze op slag dood was en dus niet geleden heeft. Hij zegt haar dat dat het geval was, wat niet klopt. Enkel zijn vader stierf meteen. Zij vloog door de voorruit en leefde nog enkele dagen in het ziekenhuis.
All of us strangers verwacht bijzonder veel van de kijker. Dat komt vooral door die bijzonder trage, flauwe monotone toon die de acteurs laten horen in hun dialogen en het tergend trage vertelritme. Dat in combinatie met een ambient klankbedje dat eronder wordt gestoken, maakt dat je best uitgeslapen deze film bekijkt of je dreigt zoals wij de ganse tijd te moeten vechten om niet in slaap te vallen.
Komt daar nog eens bij dat je een bijzonder melige scène hebt iets over de helft én op het einde waarin we de twee hoofdpersonages zien opgaan als een sterretje aan de sterrenhemel, wat bewijst dat deze film bij

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

momenten niet alleen kitscherig is en met clichés flirt maar ook gewoon bijzonder tenenkrullend werkt. Iedereen zou ondertussen toch mogen weten namelijk dat doden geen sterren worden, ook dode sterren niet. Gelukkig is er nog de puike cinematografie (die warm oranje belichting die contrasteert met de felle kleuren in de club bijvoorbeeld), een sterke surrealistische scène waarin Adam als volwassen dode in bed kruipt tussen zijn dode ouders omdat ie niet kan slapen, en een straffe soundtrack met o.a. 'The power of love' van Frankie Goes to Hollywood en 'Always on My Mind' van Pet Shop Boys.

Maar of deze All of us strangers lang in ons filmgeheugen gaat blijven hangen, durven we te betwijfelen. Al blijkt de prent wél vlotjes zijn publiek te vinden. Voor onze vertoning kon het bordje sold out namelijk moeiteloos bovengehaald worden.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.